

ГЕРМАНСЬКІ МОВИ

УДК 811.111

DOI <https://doi.org/10.32838/2710-4656/2022.2-1/12>

Арделян О. В.

Центральноукраїнський державний педагогічний університет
імені Володимира Винниченка

ВТОРИННІ НОМІНАЦІЇ ШТАТІВ США

У статті проаналізовано особливості топонімічної системи штатів США, використання вторинних номінацій, серед яких виділяють офіційні і неофіційні. Під топонімічною вторинною номінацією розуміється вторинне позначення географічного об'єкта, тобто називання новим ім'ям вже названого об'єкту. У процесі вторинної номінації беруть участь три ланки: мова (лексична номінація), людина (пізнає суб'єкт) і реальна дійсність (об'єкт, що пізнається). Топонімічні прізвиська слід розглядати як варіанти топонімів, зумовлені функціональним, емоційним та соціальним навантаженням.

Мета даного дослідження полягає в комплексному описі неофіційних назв штатів США, в яких проявляється національно-культурна своєрідність досліджуваних лексичних одиниць, у розкритті мовних та соціальних мотивів цих назв та їх ролі у процесі комунікації. Таким чином, за мотивуючими ознаками топонімічні прізвиська були поділені на 13 тематичних груп: просторові, ландшафтні, кліматичні, фітотопонімічні, зоотопонімічні, антропотопонімічні, топотопонімічні, історичні, виробничі, соціально-політичні, літературні, цитатні, рекламні.

Найпродуктивнішою мотивуючою ознакою вторинних топонімічних номінацій США є соціально-політичний компонент (65 од.; 15,3%). Ця група об'єднує топономінації, мотивуючою ознакою яких послужив соціально-політичний компонент того чи іншого штату, а саме: а) населення США; б) політична та законодавча система штату; в) економічні умови життя у штаті; г) громадське життя штату; д) первинна назва штату; е) штучні географічні об'єкти штату; ж) символіка штату.

Вторинна номінація, є однією з універсальї мови, пояснюється не лише чинником мовної економії чи чинником семантичного зношування мови, а й чинником мовотворчості, тобто прагненням висловити нове розуміння вже пізнаних об'єктів навколишнього світу.

Ключові слова: первинна номінація, вторинна номінація, мотивуюча ознака, соціально-політичний компонент, штати США.

Постановка проблеми. Топонімічна лексика будь-якої мови є внутрішньо організованою та впорядкованою системою. Вивчення цієї підсистеми мови має велике значення як для ономастики, так і лінгвістики загалом. Топонімічні номінації, прив'язані до певної території, поряд з ознаками загального характеру, мають індивідуальні риси, які можна пояснити з урахуванням екстралінгвістичних факторів, пов'язаних з конкретною територією.

Вторинні топонімічні номінації (топопрізвиська, топонікнейми) становлять невід'ємну частину життя людей. Це плід колективної творчості, який відбиває світогляд і критичне сприйняття навколишньої дійсності. Дослідження процесу вторинного найменування дозволяє пізнати систему цінностей народу та його менталітет.

Вивчення процесів вторинної топонімічної номінації на базі існуючих первісних топономінувань належить Ю. О. Карпенку, О. Ю. Карпенку, О. А. Леоновичу, Г. Д. Томахіну, Г. В. Токареву, N. Frye, S. Ullman.

Проблемам вивчення топонімів та їх стандартизації у сучасному світі присвячено низку інтернет-сайтів: United Nations Programs on Global Geospatial Information Management (UNGEGN) / Група експертів ООН з географічних назв [18]. На цьому сайті, крім списку назв країн світу, картографічної бібліотеки ООН та всієї інформації, необхідної для стандартизації географічних назв світу, міститься словник термінів, які застосовуються при самому процесі стандартизації (Glossary of Terms for the Standardization

of Geographical Names) [15]. В інтернет-просторі можна знайти сайти міжнародних ономастичних організацій: International Council of Onomastic Sciences / Міжнародний комітет з ономастики [13], International Organization for Standardization (ISO) / Міжнародна організація зі стандартизації [14], State Symbols, 50 State Capitals, Flags, Maps, Geography, Facts, Songs...: Net-state. Learn About the 50 States [16] тощо.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Мовна номінація одночасно є і процес іменування, та її результат; при цьому елементи мовної системи відображають фрагменти та явища навколишньої дійсності, реальні та вигадані об'єкти, а також факти екстралінгвістичної реальності. Іншими словами, номінація – це наділення назвою, встановлення відносин між деякою сутністю та ім'ям [5, с. 14].

Залежно від різновиду базових слів номінація поділяється на первинну та вторинну. Первинна номінація є первісне найменування, для якого характерне «просте» відношення, що відбиває елементи дійсності. Вторинна номінація є використання вже наявних у мові номінативних засобів у новій їм функції наречення [8, с. 97]. Обидва види номінації існують як у мові, так і у мовленні.

Процес вторинного найменування може базуватися на метафорі, метонімії, табу, евфемізмі, гіперболі та інших стилістичних явищах. Найчастіше природа цього явища пояснюється «семантичною втомою» (семантичним зношуванням) лексичних одиниць. Щоб уникнути «семантичної втоми», звичні форми цілеспрямовано замінюються новими номінаціями.

Лінгвістів цікавлять проблеми семантики вторинних топонімів, питання їх функціонування та призначення. Г. В. Токарев пропонує розглядати механізми утворення вторинних імен із погляду вивчення квазіеталонів. На його думку, квазіеталони є «мовними символами, які не мають матеріального втілення в культурі, а виступають як референти, що замінюють реальне ім'я ідеєю» [9, с. 148]. Абстрагуючись від матеріального, вторинні номінації починають представляти абстрактний зміст. Приставка «квазі», що має значення «уявний», «несправжній», вказує на особливість значення вторинних номінацій, що позначають не сам предмет (денотат), а ідею, представлену образом предмета. Іншими словами, значення вторинної топонімів має сенс, що вказує не сам референт слова, а асоціативно заміщає деяку ідею.

Під квазіеталоном мається на увазі вторинна номінація, що формується в процесі встановлення

суміжності та тотожності ознак. Це, характерне для будь-якої культури, є важливим джерелом поповнення словникового складу мови. Вторинна номінація утворюється в результаті семантичного переосмислення загальноновживаної лексики, термінів та жаргонізмів.

Єдиної думки про природу та сутність одиниць вторинного означення не існує, а сам термін вторинна номінація не має однозначного тлумачення у лінгвістиці. У цій роботі це розуміється як «називання новим ім'ям предмета вже названого» [3, с. 25].

Якщо говорити про вторинні топонімічні номінації, то маються на увазі топонімічні прізвиська (нікнейми), що виступають як альтернативна назва, і які слід розглядати як варіанти топонімів. Варіювання топонімів пов'язане з їх функціональним, емоційним та соціальним навантаженням. Вторинні топонімів характеризуються прецедентним змістом, а їхня основна когнітивна функція полягає у «зберіганні загальновідомих та/або нестандартних/незвичайних когніцій» [3, с. 22].

Вторинна номінація переважно функціонує у мовленні і лише у деяких випадках закріплюється у основному фонді мови. Вона є результатом лінгвокреативного мислення, тобто інтерпретації людиною навколишньої дійсності. Отже, у процесі вторинної номінації беруть участь три ланки: мова (мовний знак, номінація), людина (суб'єкт пізнання) та реальна дійсність (пізнаваний об'єкт). Виникнення вторинних номінацій, тобто присвоєння нового імені географічному об'єкту на основі асоціацій з явищами реальної дійсності є однією з універсальї мови.

Значимість вторинних імен топонімічних об'єктів у медійних, політичних, ідеологічних, рекламних та інших текстах велика з системно-мовної та прагматичної точок зору [4, с. 4]. Дослідження процесів формування та функціонування вторинних номінацій дозволяє показати, яким способом членується навколишня дійсність і хоча б частково відповісти на питання про те, з якими об'єктами пов'язана похідна лексика, що репрезентує навколишній світ [2, с. 117].

Прізвиська присвоюються як макротопонімам, що включають великі регіони, штати, графства і міста, так і мікротопонімам, тобто назвам невеликих місцевих об'єктів, що знаходяться, як правило, всередині поселення. Поява у географічного об'єкта вторинної номінації, і навіть кількість його топонімічних прізвиськ визначається й не так його величиною, як його роллю в історії регіону, у його сучасному господарському,

політичному та культурному житті. Серед причин використання вторинних номінацій виділяються: «актуалізація певних характеристик референта, лінгвістична економія, можливість смислового розгортання, паролність, експресія, посилення оцінності, уникнення психологічної нейтральності» [7, с. 95].

Практично жодне популярне друковане видання про міста та райони США не обходиться без згадки про їхні загальновідомі неофіційні назви [1, с. 8]. Незважаючи на те, що всі 50 американських штатів є єдиною державою, єдиним політичним і культурним простором, об'єднаним загальними цінностями та історією, кожен зі штатів має свої унікальні особливості, що відрізняють його від сусідніх. Ці особливості можуть визначатися географічним становищем штату, його флорою та фауною, історією освоєння, соціальними та політичними змінами, традиціями його мешканців. Усе це розмаїття відбивається у символах штатів, до яких відносяться: прапор, гімн, девіз, квітка, рослина, тварина і топонімічне прізвисько.

Характерною особливістю топонімічної системи є широке використання вторинних номінацій, серед яких виділяють офіційні і неофіційні. Офіційне прізвисько являє собою описову назву штату США, що використовується як доповнення до основного імені. Це прізвисько, яке офіційно затверджено законодавчими зборами штату поряд з офіційним девізом штату, його прапором, пісню, птицею, твариною та рослиною (відповідні відомості можна знайти у довідкових виданнях). Неофіційне прізвисько є описовою назвою штату США, що використовується як доповнення до основного імені, незатверджене законодавчо і вживається в основному в розмовній мові, пресі та художній літературі. Офіційні та неофіційні вторинні номінації широко використовуються в побуті, зокрема на номерних знаках автомобілів.

Традиція присвоєння прізвиськ сягає часу створення перших штатів. Кількість топонімічних прізвиськ варіюється від штату до штату; отже, виникає закономірне питання: чим пояснюються такі відмінності. Один і той же географічний об'єкт може отримати різні найменування через те, що «у свідомості людини закріплюються різні ракурси «бачення» одного й того самого об'єкта, що позначається» [11, с. 128].

Мета даного дослідження полягає в комплексному описі неофіційних назв штатів США, в яких проявляється національно-культурна своєрідність досліджуваних лексичних одиниць, у розкритті

мовних та соціальних мотивів цих назв та їх ролі у процесі комунікації. Для цього було проведено семантичний, функціональний, лінгвокультурологічний та прагматичний аналіз досліджуваних одиниць. Результати дослідження відображають продуктивні типи вторинних найменувань об'єкта (на матеріалі неофіційних назв штатів США).

Виклад основного матеріалу. Матеріалом для дослідження стали 428 неофіційних назв американських штатів. Досліджувані лексичні одиниці були отримані шляхом цілеспрямованої вибірки із сучасних лексикографічних, лінгвокраїнознавчих, топонімічних, тлумачних словників та путівників.

Таким чином, за мотивуючими ознаками топонімічні прізвиська були поділені на 13 тематичних груп: *просторові, ландшафтні, кліматичні, фітопонімічні, зоопонімічні, антропопонімічні, топонімічні, історичні, виробничі, соціально-політичні, літературні, цитатні, рекламні*. Одна й та сама топонімічна номінація може відноситися до різних груп одночасно, залежно від своїх мотивуючих ознак.

Найпродуктивнішою мотивуючою ознакою вторинних топонімічних номінацій США є соціально-політичний компонент (65 од.; 15,3%). Ця група об'єднує топонімізації, мотивуючою ознакою яких послужив соціально-політичний компонент того чи іншого штату, а саме: *а) населення США; б) політична та законодавча система штату; в) економічні умови життя у штаті; г) громадське життя штату; д) первинна назва штату; е) штучні географічні об'єкти штату; ж) символіка штату*.

а) Населення США. Як і будь-яка лексична система, американські географічні назви відображають історію етносів, що населяли і населяють США, наприклад, Арізона отримала прізвисько *Apache State* «штат апачів» завдяки її корінним жителям – апачам, які й зараз проживають на території штату. Прізвисько *Aztec State* «штат ацтеків», можливо, з'явилося у зв'язку з поселеннями ацтеків, виявленими на території Арізони. Неофіційна назва штату Вашингтон *Chinook State* (жартівл.) «штат індіанців-чинуків», вказує на той період, коли на території штату проживали різноманітні індіанські народності, у тому числі індіанці племені чинук.

Штат Оклахома – це «земля червоношкірих» *Land of the Red Man*. Сама назва штату прийшла з мови індіанців племені чокто, у перекладі якого *окла* означає «люди», а *хомма* «червоний колір». Тут живе більше індіанців, ніж у будь-якому іншому штаті. Саме тут, на місці колишньої резер-

вації знаходиться місто Талекуа – племінна столиця черокі. Крім цього, на території штату знаходяться «штаб-квартири» 39 індіанських племен. Напис *Native America* «корінна Америка» зараз використовується на номерних знаках штату.

Релігія і віросповідання стали джерелом наступних прізвиськ: *Mormon State* «штат мормонів», *Land of the Mormons* «земля мормонів», *Land of the Saints* «земля святих» (Юта). У колонізації території штату на вирішальній ролі зіграло переселення мормонів (так зване «велике переселення»). Вимушена емігрувати на Захід, громада мормонів влаштувалася в районі Великого Солоного озера (нині штат Юта).

Пенсільванія, заснована Вільямом Пенном як колонія квакерів, має вторинну номінацію *Quaker State* «квакерський штат», а мешканців штату називають *quakers* «квакери». Офіційно ця релігійна християнська громада називається *Religious Society of Friends* «Релігійне товариство Друзів». Квакери відкидають інститут священиків, проповідують пацифізм та займаються благодійністю. Переслідувані англійським урядом та англіканською церквою, багато громад квакерів, починаючи з 60-х р. XVII ст., емігрували до Північної Америки [10].

Особливості менталітету та звичаїв населення зафіксовані в наступних прізвиськах: *Beehive State* «штат бджолиного вулика» (Юта) (на гербі штату зображено бджолиний вулик, що символізує працелюбність жителів); *Wolverine State* «штат росомах» (Мічіган) (росомахами називали жителів Мічігану за їхню жадібність та злість); *Baked Beans State* «штат печених бобів» (Массачусетс) (жителі штату дотримувалися суворих пуританських правил); *Land of steady habits* «штат пуританських законів», *Blue Law State* «край твердих правил» (Коннектикут) (штат відомий особливою строгістю своїх пуританських законів); *Hospitality State* «гостинний штат» (Міссісіпі); *Show me State* «недовірливий штат» (Міссурі); *Bear State* «ведмежий штат» (Арканзас) (асоціація з грубістю та нетактовністю жителів штату).

б) Політична та законодавча система штату. Штат Массачусетс настільки ліберальний, що американські консерватори багато років тому глушливо охрестили його Народною республікою Массачусетс *The People's Republic of Massachusetts*.

Штат Міссурі голосував за переможення всіх президентських виборів у США, починаючи з 1904 року (крім 1956 р.), тому його охрестили *Bellwether State* «штат-провісник».

Під номінацією *Banner State* (політ., розм.) «передовий штат» розуміється штат, який забез-

печує кандидату на виборну посаду максимальну кількість голосів виборців. Традиційно таким штатом прийнято вважати Техас, який навіть отримав прізвисько «штат-прапорносець».

в) Економічні умови життя у штаті. У штаті Массачусетс найвищі податки, і люди іронічно називають цей штат *Taxachusetts* «таксачусетс». Назва утворена від слова *tax* «податок, мито». Відповідно до законодавства штату Делавер його товари не обкладаються податками з продажу, що позначилося на топонімії *Land of Tax-Free Shopping* «земля покупок без податків». Через низькі податки та сприятливу для розвитку бізнесу систему оподаткування багато головних офісів різних компаній Америки розташовуються на території Делавера, при тому, що їхні виробничі корпуси знаходяться в інших штатах. Звідси ще одна вторинна номінація штату *Corporate Capital* «корпоративна столиця».

г) Суспільне життя штату: спорт, музика, кінематограф, кулінарія.

– **Спорт:** з давніх-давен Міннесота славилася своїми хокейними традиціями та інтересом до визнаного виду спорту з боку її мешканців. Хокей у Міннесоті має давнє і глибоке коріння. Кліматичний фактор, точніше велика кількість натурального льоду в зимовий період, мотивує дітлахів грати в хокей. Не дивно, що цей штат називають *State of Hockey* «штат хокею» та *Playground of the Nation* «спортивний майданчик нації».

– **Музика:** *The Birthplace of America's Music* «батьківщина американської музики» - Міссісіпі. Змішання африканської та європейської музичної культури в штаті створило надзвичайно родючий творчий ґрунт, на якому сходили та розвивалися найвідоміші напрямки музики: кантрі, джаз, блюз, євангельські піснеспіви та рок-н-рол. Міссісіпі є батьківщиною «короля рок-н-ролу» Елвіса Преслі. Це прізвисько відображається на автомобільних номерних знаках штату.

– **Кінематограф:** Каліфорнія, що отримала прізвисько *Entertainment State* «штат розваг» є одним з найбільших світових центрів індустрії розваг. Тут знаходиться знаменитий на весь світ Голлівуд – район, що асоціюється з американською кіноіндустрією. Саме тому Каліфорнію називають *Movie State* «штат кіно». До того ж, через те, що більшість відомих кінозірок поховані в Лос Анжелесі в місцевих меморіальних парках (Рудольф Валентино, Мерлін Монро, Джек Бенні, Бінг Кросбі, Кларк Гейбл тощо), Каліфорнія отримала вторинну номінацію *Where Stars Are Buried* «місце, де поховані зірки».

– **Кулінарія:** номінацію *Chili State* «Штат чилі» Техас отримав завдяки своїй офіційній страві «чілі», яка готується з тушкованого м'яса або фаршу з квасолею та гострим перцем чилі.

д) Первинна назва штату. Деякі вторинні номінації штатів походять від первинних номінацій, наприклад, *Plantation State* «штат плантацій» (Род-Айленд). Прізвисько утворене від офіційної назви штату «Штат Род-Айленд та плантації Провіденс»; *Taxachusetts* «таксачусетс» походить від Массачусетс; *Little Ida* – від назви штату Айдахо; *The Commonwealth* «співдружність» – від повної офіційної назви штату – *Commonwealth of Virginia* «Співдружність Вірджинія» та офіційної назви штату Массачусетс (*Commonwealth of Massachusetts*); *Land of the Red Man* «земля червоношкірих» – від первинної номінації штату Оклахома, що походить від індіанських слів *okla humma* «червоні люди»; *Green Mountain State* «штат зелених гір» – від назви штату Вермонт, що походить від французького *vert mont*, що означає «зелена гора».

е) Штучні географічні об'єкти штату. У цю групу входять географічні об'єкти, створені людиною, тобто вулиці, дороги, пам'ятники.

Застаріле прізвисько Нью-Джерсі *Camden and Amboy State* та його варіанти *Camden State* та *Amboy State*, з'явилися від назви залізниці Кемден-Ембой, яка виявилася однією з найуспішніших у комерційному сенсі залізниць у США у першій половині XIX століття.

Перша платна автомагістраль у США була відкрита у Пенсільванії у 1794 році. Вона простяглася на 62 милі від Філадельфії до Ланкастера. Саме тому Пенсільванію називають *Toll Booth State* «штат платних доріг».

Штат Меріленд отримав прізвисько рекламного характеру *Monumental State* «штат монументів» за неофіційною назвою свого головного міста Балтімора *Monumental City*, яке славиться своїми пам'ятниками з мармуру, що видобувається поблизу.

ж) Символіка штату. Протягом тривалого часу проблема символу розробляється дослідниками у різних галузях науки, а саме: лінгвістиці, літературознавстві, філософії, семіотиці та ін. Деякі вчені трактують символ як образ, інші співвідносять його з алегорією, треті визначають його як особливий знак. Зі всіх численних визначень символу найбільш релевантним нам є визначення, що розглядає символ у широкому семіотичному сенсі. Символ є такий знак, що передбачає використання свого первинного змісту як форми іншого,

більш абстрактного та загального змісту, причому вторинне значення поєднується з первинним під загальним позначенням [12].

У цій групі розглядаються топонімічні прізвиська, засновані на офіційних знаках штатів: девіз, герб, прапор.

Девіз: за традицією, успадкованою від колоніальних часів, всі 50 північноамериканських штатів, а також ряд підпорядкованих США територій та округ Колумбія мають власні девізи (зокрема прийняті на рівні законодавства штату) англійською, латинською або іншими мовами. Деякі з них згодом перейшли у вторинні номінації штатів: *North to the Future* «На північ, у майбутнє!» (Аляска); *Crossroads of America* «перехрестя Америки» (Індіана); *Equality State* «штат рівноправності» (Вайомінг) (девіз штату *Equal Rights* «рівні права»); *Eureka State* «штат-еврика» (Каліфорнія) (девіз штату *Eureka* «еврика»); *Old Dirigo State* «штат керма / штат штурвала» (Мен) (девіз штату *Dirigo* «я веду»); *Excelsior State* «вищий штат» (Нью-Йорк) (девіз штату *Excelsior* «Все вище!»); *Friendship State* «дружелюбний штат» (Техас) (девіз штату *Friendship* «дружба»).

Герб: на гербі штату Міссісіпі зображений американський орел з розкритими крилами, що тримає в пащу з правого боку пальмову гілку, а з лівого – пучок стріл. Цей факт і пояснює появу номінацій *Eagle State* «штат орла» та *Border-Eagle State* «штат американського орла».

Прапор: в даний час кожен штат США має прапор, який є його офіційним символом. Прізвиська п'яти з п'ятдесяти штатів ґрунтуються на прапорах цих штатів: *North Star State* «штат Полярної зірки» (Аляска) (на прапорі зображена Полярна зірка, що позначає північ); *Bear State (or Republic)* «ведмежий штат або республіка» (Каліфорнія) (на прапорі зображений каліфорнійський гризлі); *Pelican State* «пеліканій штат» (Луїзіана) (на прапорі зображений пелікан, що годує свого пташеня). Прізвиська *Bear State* і *Pelican State* мають у своїй основі також символ-савець і символ-птах відповідно; *Battle Born State* «штат, народжений у боях» (Невада) (на прапорі штату присутній напис «народжений у боях»); *Lone Star State* «штат одинокої зірки» (Техас) (на прапорі зображена одна зірка).

Результатом проведеного дослідження мають стати наступні **висновки**.

Під топонімічною вторинною номінацією розуміється вторинне позначення географічного об'єкта, тобто називання новим ім'ям вже названого об'єкта. У процесі вторинної номінації беруть

участь три ланки: мова (лексична номінація), людина (пізнає суб'єкт) і реальна дійсність (об'єкт, що пізнається). Топонімічні прізвиська слід розглядати як варіанти топонімів, зумовлені функціональним, емоційним та соціальним навантаженням. Вторинна номінація, є однією з універсальї мови, пояснюється не лише чинником мовної економії чи чинником семантичного зношування мови, а й чинником мовотворчості, тобто праг-

ненням висловити нове розуміння вже пізнаних об'єктів навколишнього світу. За мотивуючими ознаками топонімічні прізвиська були поділені на 13 тематичних груп. Найпродуктивнішою мотивуючою ознакою вторинних хоронімічних номінацій є соціально-політичний компонент (15,3%). Одна й та сама топонімічна номінація може відноситися до різних груп одночасно, залежно від своїх мотивуючих ознак.

Список літератури:

1. Абрамов В. Е., Хуснулина Ю. А., Рычкова Е. В. Лингвокультурологический аспект изучения англоязычных прозвищ. *Проблемы современной науки*. 2013. № 7, Т. 2. С. 3–9.
2. Багана Ж., Кравец Я. Ю. Вторичная номинация тематической группы «Хлебобулочные изделия» (на материале немецкого и русского языков). *Вестник Иркутского государственного лингвистического университета*. 2012. № 19, Т. 2. С. 116–120.
3. Голубева Н. А. Вторичная или повторная номинация? Прецедентная номинация. *Вестник Томского государственного университета*. 2008. Вып. 10(66). С. 16–23.
4. Громыкина А. А. Гетерониминативная специфика вторичных номинаций топонимического объекта «Волгоград» в текстах региональных СМИ. автореф. дис. ... канд. филол. наук: 10.02.01. Волгоград, 2012. 21 с.
5. Гусарова И. Б. Вторичная номинация в английских кинематографических текстах XX века: дис. ... канд. филол. наук: 10.02.04. Санкт-Петербург, 2003. 177 с.
6. Леонович О. А. Топонимы США. М.: Высшая Школа, 2004. 247 с.
7. Робустова В. В. Роль непрямої номінації в комунікативному просторі. *Вестник Московского университета*. 2011. № 4. С. 91–100.
8. Сквиря В. К. Понятие, виды и способы номинации политической лексики в английском языке. *Вестник Челябинского государственного университета*. 2013. № 4. С. 97–101.
9. Токарев Г. В. Концепт как объект лингвокультурологии (На материале репрезентаций концепта «Труд» в русском языке): монография. Волгоград, 2003. 213 с.
10. Томахин Г. Д. Америка через американизмы. М.: Высшая школа. 1982. 256 с. URL: http://usa_toponyms.academic.ru/ (дата звернення: 20.02.22).
11. Щербак А. С. Когнитивные основы региональной ономастики: Монография. Тамбов: Издательский дом ТГУ им. Г.Р. Державина, 2012. 319 с.
12. Frye N. Symbol. Encyclopedia of poetry and poetics. Princeton, New Jersey, 1965. 1454 p.
13. International Council of Onomastic Sciences / Международный комитет по ономастике. URL: <http://www.icosweb.net/> (дата звернення: 26.02.22).
14. International Organization for Standardization (ISO) / Международная организация по стандартизации. URL: <http://www.iso.org/iso/> (дата звернення: 26.02.22).
15. National Centers for Environmental Information (NCEI) / Национальный центр исследования информации об окружающей среде. URL: <http://www.ngdc.noaa.gov/> (дата звернення: 26.02.22).
16. State Symbols, 50 State Capitals, Flags, Maps, Geography, Facts, Songs...: Netstate. Learn About the 50 States. URL: http://www.netstate.com/states/intro/de_intro.htm (дата звернення: 27.02.22).
17. Ullman S. Semantic Universals. Л.: Просвещение, 1975. 279 с.
18. United Nations Programs on Global Geospatial Information Management (UNGEGN) / Группа экспертов ООН по географическим названиям. URL: <http://unstats.un.org/unsd/geoinfo/> (дата звернення: 27.02.22).

Ardelian O. V. SECONDARY NOMINATIONS OF US STATES

The article analyzes the features of secondary toponymic nominations of US states. The paper describes the definition of the concepts of "original nomination", "secondary nomination", "toponymic nomination", "motivating feature". The article deals with the pressing problems which are typical for study of the functioning of toponyms in the English language. This is testified by increasing attention of theoreticians to this topic, as they contribute to the study of the basic methods of analysis of onomastic nomination and the mechanisms of original and secondary nomination of US states.

The purpose of this study is to comprehensively describe the unofficial names of US states, which show the national and cultural identity of the studied lexical items, to reveal the linguistic and social motives

of these names and their role in the communication process. Thus, according to motivating features, toponymic nicknames were divided into 13 thematic groups: spatial, landscape, climatic, phytotoponymic, zootoponymic, anthrotoponymic, topononymic, historical, industrial, socio-political, literary, citation, advertising.

The most productive motivating feature of US secondary toponymic nominations is the socio-political component (65 units; 15,3%). This group includes toponyms, the motivating feature of which was the socio-political component of a state, namely: a) the US population; b) the political and legislative system of the state; c) economic living conditions in the state; d) public life of the state; e) the original name of the state; f) artificial geographical objects of the state; g) the symbols of the state.

Secondary nomination, one of the universals of language, is explained not only by the factor of language economy or the factor of semantic wear of language, but also by the factor of language creation, the desire to express a new understanding of already known objects of the world.

Key words: *original nomination, secondary nomination, motivating feature, the socio-political component, US states.*